

ЗАКЛЕТВА

На небу месец, на земљи месечина,
у њој љубав се сребри.

У коси звезде плешу и светле
његовим прстима док миле
по њеном телу, нежнијем од свиле.

Љубав се точи у милоспеву.
Срце са длана на длан слети.
Заклетва на усни – страх рађа сузе
док жудња дрхти испод блузе.

Збуњени сазреше у истом трену
он у човека – она у жену.

ДАР

Сузе дрхте под трепавицама,
уздах на души, поглед без воље.
Срце кренуло некуд из груди,
а не зна да тамо му је боље.

И да ме чује овако тужну,
пукло би напрасно к'о зрео нар.
Како да скупим крваво зрневље,
да прегршт пошаљем теби на дар?

БИСЕРЈЕ

Круним бисере с ниске наше,
и сваки од њих у недра снена
брижљиво спуштам док те љубим.

Свака је прича бисер један,
весела или тужна била,
моме је срцу исто мила.

И зато поново на ниску нижем
бисере своје из недара,
Богу и небу поглед дижем,
уз тиху молитву, дар нашег дара.